

mærksom paa, at det ikke ved Lov eller paa anden Maade er paabudt, at Maskinmestrene paa store Skibe skulle være i Besiddelse af saadanne udvidede Kundskaber, som ere fordrede ved den foreslaaede Eksamen, ligesom det formentlig vilde være lidet tjenligt, om en saadan Lovbestemmelse blev gennemført. Dertil kommer, bemærker Direktøren, at Lovforslaget ikke gaar ud paa at skabe en Skole, hvor saadanne Kundskaber kunne erhverves, men kun drejer sig om Afholdelse af Eksamen. Direktøren hævder videre, at hvis der skal være Tale om en virkelig Ingeniøruddannelse, da vil denne formentlig kun kunne erhverves paa den polytekniske Lærestanstalt.

Selv om det forudsættes, at Elever til denne Eksamen kunne forberedes paa Københavns Maskinist-skole, vil denne Forberedelse, efter hvad der er oplyst for Udvalget, kræve lang Tid og blive forbunden med ikke ringe Udgifter. Undervisningen antages at skulle foregaa i 2 Afdelinger à 8 Maaneder, i alt 16 Maaneder med 36 Timers ugentlig Undervisning. Den aarlige Udgift for selv et mindre Hold Elever kan, naar Udgifterne til Bolig og Underhold medregnes, neppe anslaaes til mindre end ca. 10,000 Kr., hvoraf Staten ikke vilde kunne undslaa sig for at udrede en større Part i Form af Stipendier og forøget Tilskud til Skolen.

Udvalget skønner ikke rettere, end at den forlængede Skoletid og de forøgede Udgifter, der ville blive en Følge af den nye Eksamen, i ikke ringe Grad ville besværliggøre Adgangen til Maskinmesterstillingerne, og da den foreslaaede Eksamen ikke er krævet i Sønæringsloven og saaledes ikke kan antages at være nødvendig, og det derhos har vist sig, at den Adgang, der indtil i Fjor var aabnet private Maskinister til at faa en videregaaende Uddannelse i maritim-teknisk Retning i Marinens Maskinskole, ikke er bleven benyttet, har der som foran anført i Udvalget været Enighed om at lade Bestemmelsen i § 5 om Indførelsen af en Skibsmaskiningereksamen og de Bestemmelser i de

øvrige Paragraffer, som knytte sig dertil, udgaa.

Maskinmestrenes Forening har andraget om, at den udvidede Maskinisteksamen i sin nuværende Form maa blive betegnet som Skibsmaskiningereksamen. Dette Ønske har der ikke indenfor Udvalget været Stemmning for at imødekomme. Man har tværtimod ment, at „Skibsmaskinister“ er et baade smukt og betegnende Navn for den, der har Ansvar for Maskineriet om Bord.

Hvad Sagens finansielle Side angaar, henvises til Bilag III, hvoraf det fremgaar, at Udgiften til Eksaminer for Skibsmaskinister i Finansaaret 1906—07 har udgjort 11,400 Kr. og i 1910—11 14,900 Kr., medens Udgiften efter Lovforslaget er anslaaet til 33,600 Kr. Den hele Udgift til Maskinisters Uddannelse var i 1906—07 57,950 Kr. og 1910—11 64,300 Kr., medens den efter Forslaget vil komme til at udgøre 83,000 Kr.

Udvalget har næret Betænkelighed ved denne Udgiftsforøgelse, der maa forekomme særlig stor, naar man tager i Betragtning, at Antallet af Eksaminander, der gik stærkt op i Aarene 1898—1901, nu synes at være i Tilbagegang og i hvert Fald ikke er stigende. I 1905 var der saaledes 622 Eksaminander, medens Tallene de fire sidste Aar have været 556, 480, 500 og 537.

Imidlertid erkender Udvalget, at den Del af Merudgiften, der fremkommer ved Ansættelse af en Direktør for Maskinist-Undervisningen og ved Leje af Eksamenslokaler, saavel som de Udgifter, der ere en Følge af Indførelsen af Motorpasserprøven, Haandværksprøven og Tillægsprøven for elektriske Installatører, ere undgaaelige, og i Betragtning af de Fremskridt, som Forslaget byder, og den Vægt, som der maa lægges paa, at det snarest muligt gennemføres, indstiller Udvalget, at Forslaget vedtages med de foran omtalte Ændringer.

Det bemærkes, at Udvalget er gaaet ud fra, at Direktøren for Maskinistundervisningen tillige uden særligt Vederlag skal fungere som Ministeriets Konsulent i maritim-tekniske Spørgsmaal.